

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਜੇ.

ਐੱਸ.ਐੱਮ.ਟੀ. ਰਿਤੂ @ ਰਿਧਿਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਸਾਂਗਵਾਨ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2022 ਦਾ CRR ਨੰਬਰ 457

15 ਮਾਰਚ, 2022

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1973—Ss.125 ਅਤੇ 340—ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860—Ss.191 ਅਤੇ 193—ਪਟੀਸ਼ਨਰ/ਪਤਨੀ ਨੇ ਧਾਰਾ 191 ਅਤੇ 193 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪ੍ਰੈਰਾਯਾਂ ਲਈ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ CJM ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ- ਉਸਨੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਨੂੰ ਛੁਪਾਇਆ- ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ- ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼- ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ- ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ 340 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ.- ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ , ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 340 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 8)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 9)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਚਿਤਕਾਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। 3.7.2017 ਨੂੰ 28,000/-। ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 26.07.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ

ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਹੜੱਪਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਈ 2017 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 26.07.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ 03.07.2017 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਕਿ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਿਰਾਹ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ 5000/- ਦਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਕਤ ਤੱਥ ਗਾਇਬ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜਿਹੜਾ ਜਾਂਚ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸਨ।

(ਪੈਰਾ 11)

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਅਨਿਲ ਮਹਿਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਡਾ .

ਜਸਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 13.10.2021 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਧੀਕ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਜੱਜ (ਫੈਮਿਲੀ ਕੋਰਟ), ਅੰਬਾਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ) ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਨੰ.

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1-ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ 24.03.2010 ਨੂੰ ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਖੇ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਨੇ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ। ਜੂਨ 2017 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 498, 406, 506 ਅਤੇ 312 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ 26.07.2017 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ

ਦੇਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਆਮਦਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹੀ ਸਟੈਂਡ ਕਾਇਮ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਚਿਤਕਾਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿੱਚ 28,000/- ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਮਹੀਨਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 3.7.2017 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਸਨੇ 26.07.2017 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਧੀ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਆਮਦਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕੋਈ ਸਰੋਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਪਤੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਭੱਤਾ ਹੜਪਣ ਅਤੇ ਤੰਗ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਣ ਬੁੱਝ ਕੇ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ 28,000/- ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਨਾਲ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਚੰਗੀ ਪੜ੍ਹੀ-ਲਿਖੀ/ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚੇ ਦਾ ਪਾਲਣ ਪੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕੇ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 28,000/- ਰੁਪਏ ਕਮਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪੀਐਫ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 30,000/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ 1 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ NSC ਵੀ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 340 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ 06.05.2019 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋਂ 10,000/- ਰੁਪਏ ਦਾ ਅੰਤਰਿਮ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 191 ਤੋਂ 195 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ Ex.A-1 ਤੋਂ A-14 ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ। ਉਸਦੀ AW-1 ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 125 Cr.PC ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੱਕ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿੱਤੀ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸਦਾ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਾਰੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਚਿਤਕਾਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ 3.7.2017 ਤੋਂ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ 08.07.2017 ਨੂੰ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ. ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਾਹਮਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਤਨੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ ਪਰ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਗਵਾਹੀ Ex.A-2 ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੋਈ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਝੂਠ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਤਹਿਤ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 191 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

(5) ਨੈਸ਼ਨਲ ਸੇਵਿੰਗ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਐਫ.ਡੀ.ਆਰਜ਼ ਆਦਿ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦ ਪੈਸੇ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਐਫਡੀਆਰ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਬੱਚਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 192, 194 ਅਤੇ 195 ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਨਾਬਾਲਗ ਧੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਤੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਇਆ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਪਤਨੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਾ 191 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਧਾਰਾ 193 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪੈਰਾਥ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਖੋਜ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪਤਨੀ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 3.7.2017 ਤੋਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਪਰ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿਚਲੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 125 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. 26.7.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ 3.7.2017 ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਜਾਂ ਝੂਠੀ ਗਵਾਹੀ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 340 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਣ। ਉਹ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਝੂਠ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਤੀ-ਪਤਨੀ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(7) ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਪਤਨੀ ਲਈ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

(8) ਸ਼ੁਰੂ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 340 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਕ ਧਿਰ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚਕਾਰ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ 'ਤੇ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(9) ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਂ

ਆਪਣੇ ਬਚਿਅ ਨੂੰ ਸਭਾਲਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ

ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਤੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕੇ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਮਾਤਰਾ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ।

(10) ਮੰਨਿਆ ਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ 3.7.2017 ਨੂੰ ਚਿਤਕਾਰਾ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਰਾਜਪੁਰਾ ਵਿੱਚ 28,000/- ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵਜੋਂ ਜੁਆਇਨ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 125 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 26.07.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਰੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਹੜਪਣ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਿਰਫ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਈ 2017 ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 26.07.2017 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸਦੀ 3.7.2017 ਨੂੰ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਹੋਈ ਹੈ। ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

(11) ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਹਾਇਕ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਅਤੇ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਜਿਰ੍ਹਾ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਇਹ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਿਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 5000/- ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਧਾਰਾ 125 ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਉਕਤ ਤੱਥ ਗਾਇਬ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਜਿਰ੍ਹਾ ਜਾਂਚ ਨੇ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਨਖਾਹ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਤੇ ਸੁਚੇਤ ਸਨ।

(12) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਿਰਣੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਬਾਈਡਿੰਗ ਉਦਾਹਰਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਝੂਠੇ ਦਾਅਵੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਥਾ ਨੂੰ ਨਿਰਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਧਿਰ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਹਾਰ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ।

(13) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(14) ਮੈਂ ਬਹਿਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਕੀਲ ਲਈ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ

ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਜੋਸ਼ ਅਤੇ ਵਾਕਫੀਅਤ ਨਾਲ ਬਹਿਸ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ਼ੁਬਰਿਤ ਕੌਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ